

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.931 van 28 maart 1996
in de zaak A. 66.644/VII-13.574.**

In zake : René VAN STAPPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

Paul VAN OSSELAER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat I. LAUREYS op 30 november 1995 namens René VAN STAPPEN heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 oktober 1995 waarbij het beroep van Paul VAN OSSELAER tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Waasmunster van 3 april 1995 tot weigering van de milieuvergunning voor het uitbaten aan de Pelkemstraat aldaar van een rundveebedrijf met 96 runderen, gegrond wordt verklaard, het beroepen weigeringsbesluit wordt opgeheven en de milieuvergunning wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 februari
1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
I. LAUREYS, die verschijnt voor verzoeker, van
Bestuurssecretaris I. CORRYN, die verschijnt voor de
verwerende partij, en van Advocaat W. DE CUYPER, die
verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van
27 december 1995 Paul VAN OSSELAER heeft gevraagd om in
het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het bestreden besluit de
milieuvergunning verleent voor een nieuwe, in agrarisch
gebied gelegen inrichting van 96 runderen ter vervanging
en uitbreiding van een aan de Heidestraat te Waasmunster
gelegen bedrijf dat vergund was voor 40 dieren; dat het
onder meer overweegt dat "op ca. 250 meter van de

inrichting zich een woongebied en een woongebied met landelijk karakter bevindt, dat op ca. 325 meter een natuurgebied ligt, dat de overige gevoelige gebieden op meer dan 500 meter liggen, dat de weiden in de onmiddellijke omgeving van de nieuwe inplantingsplaats liggen zodat het transport van dieren geminimaliseerd wordt, dat er enkel normaal huisafvalwater is, afkomstig van de sanitaire installaties van de noodwoning, dat via een septische put wordt geloosd in een gracht, dat de mestvaalt een betonnen ondervloer zou hebben en aan 3 zijden ommuurd zou zijn, dat de mestsappen zouden opgevangen worden in 2 gesloten citernes van 10 m³ buiten de stal, dat voor de opvang van sappen van de groenvoeders een citerne van 5 m³ is voorzien, dat de mestafzet voldoende gewaarborgd is, dat het een potstal betreft";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de op 60 meter van het bedrijf wonende verzoeker aanvoert dat de Pelkemstraat in agrarisch gebied ligt hoewel er sedert verschillende jaren geen enkel landbouwbedrijf meer is gevestigd, dat dit pittoreske gedeelte van Waasmunster met zijn smalle straten intens wordt gebruikt voor dagrecreatie door wandelaars, wielertoeristen en verenigingen, dat hij door de vestiging van het nieuwe bedrijf zal worden geconfronteerd met stank en lawaai overlast veroorzaakt door landbouwvoertuigen en vrachtwagens voor veevoeder- en mestver-

voer, met verkeersoverlast, vervuilde afwatering en insecten "om nog te zwijgen van moeilijker te voorziene (en in te dijken) problemen van lawaai en schade veroorzaakt door runderen die niet onder permanent toezicht staan omdat de exploitant tien kilometer verder ... woont"; dat hij tevens wijst op de visuele hinder door de aanwezigheid van een stal met een oppervlakte van 1.575 m² en een hoogte van 8,70 meter die samen met de sleuvsilo's en de mestopslag zeer storend zal werken in het open landschap; dat hij in dit verband uiteenzet wat volgt :

"Zowel de administratie AMINAL als de PMVC - op advies van deskundige BARZEELE - waren het eens met het bezwaar van omwonenden - waaronder verzoeker - én de visie van de Gemeente Waasmunster dat de door de Heer Paul VAN OSSELAER beoogde exploitatie een onaanvaardbare verdere aantasting van de openbare ruimte zou meebrengen.

Verzoeker beseft dat dergelijk nadeel grotendeels voortvloeit uit de (nog niet definitief verleende) bouwvergunning.

Verzoeker vreest evenwel dat het verkrijgen van de bouwvergunning door de Heer VAN OSSELAER niet denkbeeldig is, aangezien het Bestuur Ruimtelijke Ordening in de milieuvergunningsprocedure in graad van hoger beroep door haar stilzwijgen gunstig heeft geadviseerd.

Uw Raad zal met verzoeker kunnen beamen dat het ruimtelijk nadeel niet vreemd is aan de bestreden beslissing, aangezien de bouwwerken slechts mogelijk worden nadat de milieuvergunning zou zijn verleend.

Het vooralsnog niet voorhanden zijn van een bouwvergunning houdt niet in dat de milieuvergunning zonder rechtsgevolgen is, maar enkel dat de rechtseffekten ervan tijdelijk opgeschort zijn";

Overwegende dat in de nota de verwerende partij antwoordt dat verzoeker niet voldoende concreet de aard en de omvang van het door hem ingeroepen nadeel aantoonst; dat zij eraan toevoegt dat overigens dat nadeel grotendeels zou voortvloeien uit de tot nog toe niet verleende bouwvergunning voor de stal in kwestie;

Overwegende dat in zijn verzoekschrift de verzoeker in tussentijd antwoordt op alle door de verzoeker aangevoerde vormen van hinder;

Overwegende dat het met de inplanting van de stal gepaard gaande visuele nadeel eerder met de bouwvergunning dan met de milieuvergunning verband houdt; dat trouwens het weigeren of het schorsen van de milieuvergunning niet kan beletten dat de bouwvergunning zou worden verleend; dat, wat de overige aangevoerde vormen van hinder betreft, dient te worden vastgesteld dat zowel de geïncrimineerde runderstal als de woning van verzoeker liggen in agrarisch gebied, zijnde een gebied dat, omdat het uitsluitend voor landbouw is bestemd, minder gevoelig is voor die hinder; dat om die reden van de bewoners van woningen gelegen in een dergelijk gebied dan ook een grotere tolerantie mag worden gevraagd ten opzichte van de ongemakken die voortvloeien uit agrarische activiteiten; dat blijkens de stukken van het voorliggende dossier, onder de adviesverlenende diensten en instanties enkel de deskundige van de provinciale milieuvergunningscommissie en die commissie zelf gewag maken van de aspecten geur- en geluidshinder; dat op dit stuk zij beiden van oordeel waren dat "gezien de ligging, het type bedrijf en het beperkt aantal dieren kan gesteld worden dat geen overmatige geur- en geluidshinder dient gevreesd"; dat over het aspect verkeersoverlast enkel wordt gerefereerd in het advies van de dienst Milieuvergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat overweegt "dat de beweiding van de dieren in de onmiddellijke omgeving liggen van de nieuwe inplantingsplaats zodat transport van dieren geminimaliseerd (lees : minimeerd) wordt"; dat, wat de vervuiling van de oppervlaktewateren betreft, zowel de adviezen als het bestreden besluit vaststellen dat er enkel normaal huisafvalwater via een septische put wordt geloosd, de mestvaalt is uitgerust met een betonnen ondervloer en een gierput van 10 m³ en voor de

opvang van sappen van de groenvoeders een citerne van 5 m³ is voorzien; dat, ten slotte, het risico dat in een afgesloten weide grazende runderen ernstige schade aan omwonenden zouden veroorzaken, uiterst miniem lijkt; dat, rekening gehouden met het vorenstaande, het door verzoeker aangevoerde nadeel niet van die aard is dat het de schorsing van het vergunningsbesluit kan verantwoorden;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek van Paul VAN OSSELAER om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig maart
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.